

نکات مهم فیلم زندگی عیسی مسیح بر اساس انجیل یوحنا
و بخشی از نکاتی که در جلسات آموزشی مطرح شده اند

۱. در آغاز، «کلمه» وجود داشت؛ کلمه با خدا بود و خود خدا بود. همه چیز به وسیله او آفریده شد و هیچ موجودی بدون او به وجود نیامد. در او حیات بود و آن حیات، نور انسان‌ها شد؛ نوری که در تاریکی می‌درخشد و تاریکی هرگز نتوانست بر آن غلبه کند.

۲. خدا یحیی تعمیددهنده را فرستاد تا درباره نور حقیقی شهادت دهد. او خود نور نبود، بلکه مردم را به سوی نور هدایت می‌کرد تا همه به وسیله شهادت او به عیسی ایمان بیاورند.

۳. نور حقیقی، یعنی عیسی مسیح، به جهان آمد؛ اما جهان او را نشناخت و بسیاری از قوم خودش نیز او را نپذیرفتند. با این حال، هر کس او را پذیرفت و به نامش ایمان آورد، این حق را یافت که فرزند خدا شود؛ فرزندی که نه از تولد جسمانی، بلکه از خدا تولد یافته است.

۴. کلمه جسم پوشید و در میان انسان‌ها ساکن شد. مردم جلال او را دیدند؛ جلالی که شایسته پسر یگانه خداست و سرشار از فیض و حقیقت است. شریعت به وسیله موسی داده شد، اما فیض و حقیقت به وسیله عیسی مسیح آشکار گردید.

۵. یحیی تعمیددهنده بارها شهادت داد که عیسی از او بزرگتر است، زیرا پیش از او وجود داشته است. او با فروتنی اعلام کرد که حتی شایسته باز کردن بند کفش‌های عیسی نیز نیست و مأموریتش تنها آماده کردن راه خداوند است.

۶. هنگامی که رهبران یهود از یحیی پرسیدند آیا او مسیح، ایلیا یا آن نبی موعود است، او همه را رد کرد و خود را تنها «صدای نداکننده‌ای در بیابان» معرفی نمود که مردم را به آماده کردن راه خداوند فرا می‌خواند.

۷. وقتی یحیی عیسی را دید، او را با عنوان «بره خدا که گناه جهان را برمی‌دارد» معرفی کرد. این عنوان نشان می‌داد که عیسی آمده است تا با قربانی شدن خود، راه آمرزش گناهان و نجات انسان‌ها را فراهم کند.

۸. هنگام تعمید عیسی، روح القدس مانند کبوتری از آسمان بر او نازل شد و بر او باقی ماند. همین نشانه‌ای بود که خدا از پیش به یحیی داده بود تا مسیح را بشناسد؛ از این‌رو یحیی با اطمینان شهادت داد که عیسی همان پسر خداست.

۹. دو نفر از شاگردان یحیی پس از شنیدن شهادت او، از عیسی پیروی کردند. یکی از آنان اندریاس بود که پس از ملاقات با عیسی، نزد برادرش شمعون رفت و با شادی اعلام کرد: «ما مسیح را یافته‌ایم».

۱۰. هنگامی که شمعون نزد عیسی آمد، عیسی او را «کیفا» یا «پطرس» نامید؛ یعنی «صخره». این نام تازه، مأموریت و جایگاه آینده او را در میان شاگردان نشان می‌داد.

۱۱. عیسی در جلیل، فیلیپ را تنها با یک دعوت ساده فراخواند: «از من پیروی کن.» فیلیپ نیز نتنائیل را دعوت کرد و به او گفت کسی را یافته‌اند که موسی و پیامبران درباره او نوشته‌اند.

۱۲. نتنائیل ابتدا با شنیدن نام ناصره تردید کرد و پرسید: «مگر از ناصره چیز خوبی هم بیرون می‌آید؟» اما هنگامی که عیسی اسرار زندگی او را آشکار کرد و گفت پیش از دعوت فیلیپ او را زیر درخت انجیر دیده است، دریافت که این شناخت از جانب خداست.

۱۳. نثنائیل با ایمان اعتراف کرد: «تو پسر خدایی؛ تو پادشاه اسرائیل هستی.» عیسی نیز به او وعده داد که از این پس امور بزرگتری خواهد دید؛ حتی آسمان گشوده خواهد شد و فرشتگان خدا بر پسر انسان صعود و نزول خواهند کرد.

۱۴. عیسی در روز سبت مردی را شفا داد و همین موضوع باعث خشم رهبران یهود شد. او توضیح داد که اگر آنان برای حفظ شریعت در روز سبت کودکی را ختنه می‌کنند، پس شفای کامل یک انسان نیز با اراده خدا سازگار است و نباید کسی تنها بر اساس ظاهر قضاوت کند، بلکه باید با عدالت حقیقی داوری نماید.

۱۵. بسیاری از مردم با دیدن تعلیمات و معجزات عیسی در اندیشه فرو رفتند که شاید او همان مسیح موعود باشد؛ هرچند رهبران مذهبی همچنان با او مخالفت می‌کردند، زیرا اقتدار و سنت‌های آنان را به چالش می‌کشید.

۱۶. در آخرین روز بزرگ جشن، عیسی همه تشنگان روحانی را دعوت کرد تا نزد او بیایند و بنوشند. او وعده داد که از درون کسانی که به او ایمان می‌آورند، نهرهای آب حیات جاری خواهد شد؛ اشاره‌ای به روح‌القدس که پس از جلال یافتن عیسی به ایمانداران عطا می‌شود.

۱۷. هنگامی که برخی از رهبران می‌خواستند بدون رسیدگی عادلانه عیسی را محکوم کنند، نیکودیموس یادآوری کرد که شریعت اجازه نمی‌دهد کسی پیش از شنیدن سخنانش محکوم شود و بدین ترتیب از عدالت شریعت دفاع کرد.

۱۸. وقتی زنی را که در زنا گرفتار شده بود نزد عیسی آوردند تا سنگسار شود، او فرمود: «هر کس از شما بی‌گناه است، نخستین سنگ را بیندازد.» همه، از بزرگتر تا کوچکتر، وجداناً محکوم شدند و آنجا را ترک کردند.

۱۹. پس از رفتن همه، عیسی زن را نیز محکوم نکرد، بلکه به او فرمود: «پرو و دیگر گناه نکن.» او نشان داد که مأموریتش نجات و دعوت انسان به توبه است، نه محکوم کردن؛ و عدالت واقعی با فروتنی، شناخت گناه خود و فرصت دادن برای تغییر همراه است.

۲۰. سپس عیسی اعلام کرد: «من نور جهان هستم.» هر کس از او پیروی کند، در تاریکی گناه و گمراهی نخواهد ماند، بلکه نور حیات را خواهد یافت؛ زیرا او حقیقت، هدایت و نجات را برای انسان‌ها آشکار می‌کند.

۲۱. عیسی به کسانی که در کلام او باقی بمانند وعده داد که حقیقت را خواهند شناخت و حقیقت آنان را آزاد خواهد کرد. این آزادی، آزادی از اسارت گناه است، نه صرفاً آزادی سیاسی یا اجتماعی.

۲۲. یهودیان به نسب خود به ابراهیم افتخار می‌کردند و خود را آزاد می‌دانستند؛ اما عیسی فرمود هر کس گناه می‌کند، برده گناه است و تنها کسی حقیقتاً آزاد می‌شود که پسر خدا او را آزاد سازد.

۲۳. عیسی توضیح داد که اگر آنان واقعاً فرزندان ابراهیم بودند، همانند او رفتار می‌کردند. سپس با بیان جمله «پیش از آنکه ابراهیم به وجود آید، من هستم»، از وجود ازلی و الوهیت خود سخن گفت؛ سخنی که سبب شد رهبران یهود بیش از پیش با او دشمن شوند.

۲۴. هنگامی که شاگردان مردی را دیدند که از بدو تولد نابینا بود، پرسیدند آیا گناه او یا والدینش سبب این نابینایی شده است. عیسی پاسخ داد که این وضعیت برای آشکار شدن اعمال و قدرت خداست، نه نتیجه گناه شخصی او.

۲۵. عیسی با گل ساختن از خاک و آب دهان، آن را بر چشمان مرد گذاشت و او را فرستاد تا در حوض سیلوآم شستشو کند. مرد بینایی خود را به دست آورد و با شجاعت شهادت داد که عیسی او را شفا داده است؛ هرچند بسیاری در این موضوع دچار تردید شدند.

۲۶. رهبران مذهبی به جای شادی از این معجزه، مرد شفا یافته را از کنیسه بیرون کردند. عیسی او را یافت و خود را به عنوان پسر انسان بر او آشکار ساخت و مرد با ایمان، او را پرستش کرد.

۲۷. عیسی توضیح داد که آمده است تا نابینایان بینا شوند و آنان که گمان می‌کنند بینا هستند، نابینایی روحانی خود را آشکار سازند. بدین ترتیب نشان داد که خطرناک‌ترین نابینایی، ناتوانی در دیدن حقیقت خداست.

۲۸. سپس عیسی خود را «شبان نیکو» معرفی کرد؛ شبانی که جان خود را برای گوسفندانش فدا می‌کند. گوسفندان صدای او را می‌شناسند، از او پیروی می‌کنند و او به آنان حیات جاودان می‌بخشد؛ حیاتی که هیچ‌کس نمی‌تواند آن را از دست ایشان برباید.

۲۹. هنگامی که عیسی فرمود: «من و پدر یکی هستیم»، رهبران یهود بار دیگر قصد سنگسار او را کردند، زیرا این سخن را ادعای الوهیت می‌دانستند؛ اما عیسی آشکار ساخت که وحدت او با پدر، ریشه در ذات الهی و مأموریت نجات‌بخش او دارد.

۳۰. پیام این بخش آن است که عیسی نور جهان، شبان نیکو، آزادی‌بخش انسان از گناه و بخشنده حیات جاودان است. هر کس به او ایمان آورد، حقیقت را خواهد شناخت، از اسارت گناه رهایی خواهد یافت و در رابطه‌ای زنده با خدا گام خواهد برداشت.

۳۱. ایلعازر، برادر مریم و مارتا که از دوستان نزدیک عیسی بود، بیمار شد. خواهرانش برای عیسی پیام فرستادند، اما او آگاهانه دو روز دیگر در همان محل ماند و فرمود این بیماری سرانجام برای جلال خدا خواهد بود تا ایمان مردم استوار گردد.

۳۲. هنگامی که عیسی به بیت‌عنیا رسید، چهار روز از دفن ایلعازر گذشته بود. مارتا با اندوه گفت اگر عیسی زودتر آمده بود، برادرش نمی‌مرد؛ اما عیسی او را به ایمان فراخواند و اعلام کرد: «من قیامت و حیات هستم؛ هر که به من ایمان آورد، اگرچه بمیرد، زنده خواهد شد».

۳۳. عیسی دستور داد سنگ قبر را بردارند و سپس با صدای بلند فرمود: «ایلعازر، بیرون بیا!» ایلعازر زنده از قبر خارج شد و بسیاری از حاضران به عیسی ایمان آوردند، اما رهبران یهود پس از دیدن این معجزه تصمیم گرفتند او را به قتل برسانند.

۳۴. هنگام ورود عیسی به اورشلیم، جمعیت با شاخه‌های نخل از او استقبال کردند و فریاد زدند: «هوشیعیانا! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید.» عیسی بر کره‌الاغی سوار بود و بدین ترتیب پیشگویی‌های انبیا درباره پادشاه فروتن اسرائیل تحقق یافت.

۳۵. عیسی برای توضیح مأموریت خود از تمثیل دانه گندم استفاده کرد و فرمود دانه تا زمانی که در خاک نیفتد و نمیرد، تنها می‌ماند؛ اما اگر بمیرد، محصول فراوان می‌آورد. او با این سخن به مرگ و ثمرات نجات‌بخش خود اشاره کرد.

۳۶. در شام آخر، عیسی مهم‌ترین فرمان خود را دوباره بیان کرد: «همان‌گونه که من شما را محبت کردم، شما نیز یکدیگر را محبت کنید.» او نشان داد که محبت فداکارانه، نشانه اصلی شاگردان واقعی اوست.

۳۷. سپس عیسی کاری انجام داد که هیچ‌کس انتظارش را نداشت؛ او برخاست و پاهای شاگردان خود را شست. پطرس ابتدا مخالفت کرد، اما عیسی فرمود اگر او را نشوید، در او سهمی نخواهد داشت. این عمل نمونه‌ای ماندگار از فروتنی، خدمت و رهبری همراه با محبت بود.

۳۸. عیسی به شاگردان آموخت همان‌گونه که استادشان خدمت کرده است، آنان نیز باید با فروتنی به یکدیگر خدمت کنند و هیچ‌کس خود را برتر از دیگران نداند.

۳۹. در همان شام، عیسی اعلام کرد که یکی از شاگردانش به او خیانت خواهد کرد. پس از آنکه لقمه را به یهودای اسخریوطی داد، یهودا شبانه از جمع شاگردان خارج شد تا نقشه خیانت خود را عملی کند.

۴۰. در ادامه، عیسی شاگردان را برای روزهای سخت پیش رو آماده کرد و محبت، خدمت، فروتنی و وفاداری را به عنوان پایه‌های زندگی شاگردی معرفی نمود؛ زیرا می‌دانست زمان مصلوب شدن او نزدیک شده است.

۴۱. پیام این بخش آن است که قدرت خدا حتی بر مرگ نیز حاکم است، پادشاهی مسیح با فروتنی و محبت شناخته می‌شود و شاگرد واقعی کسی است که همانند استاد خود با محبت خدمت کند، نه اینکه در پی مقام و برتری باشد.

۴۲. پس از شام آخر، عیسی همراه شاگردان از نهر قدرون گذشت و وارد باغ جتسیمانی شد؛ جایی که بارها برای دعا به آنجا می‌رفت. یهودای اسخریوطی نیز محل را می‌شناخت و همراه سربازان و مأموران برای دستگیری عیسی به آنجا آمد.

۴۳. هنگامی که سربازان رسیدند، عیسی پنهان نشد، بلکه پیش رفت و پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» وقتی گفتند: «عیسی ناصری»، او پاسخ داد: «من هستم.» او با اختیار کامل خود را تسلیم کرد و نشان داد که هیچ‌کس جانش را به اجبار از او نمی‌گیرد.

۴۴. پطرس برای دفاع از استاد خود شمشیر کشید و گوش غلام کاهن اعظم را برید؛ اما عیسی او را از خشونت بازداشت، دستور داد شمشیر را غلاف کند و زخم آن مرد را شفا داد. بدین ترتیب نشان داد که پادشاهی او با شمشیر و زور برقرار نمی‌شود.

۴۵. پس از دستگیری، عیسی را نزد کاهن اعظم بردند. همان شب، پطرس سه بار انکار کرد که عیسی را می‌شناسد و با خواندن خروس، پیشگویی عیسی به یادش آمد و تلخی ضعف خود را دریافت.

۴۶. سپس عیسی را نزد پیلاتس، فرماندار رومی، بردند. پیلاتس از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهودیان هستی؟» عیسی پاسخ داد که پادشاهی او از این جهان نیست، بلکه بر حقیقت استوار است و هر که طالب حقیقت باشد، صدای او را می‌شنود.

۴۷. پیلاتس هیچ جرمی در عیسی نیافت؛ اما برای راضی کردن جمعیت، او را تسلیم کرد تا مصلوب شود. سربازان تاجی از خار بر سر او گذاشتند، ردایی ارغوانی بر تنش پوشاندند و او را تمسخر کردند.

۴۸. عیسی در محل جلجتا میان دو مجرم مصلوب شد و بر بالای صلیب نوشته بودند: «عیسی ناصری، پادشاه یهودیان.» حتی در واپسین لحظات زندگی خود نیز به مادرش و شاگرد محبوبش توجه کرد و آنان را به یکدیگر سپرد.

۴۹. هنگامی که مأموریت نجات به کمال رسید، عیسی فرمود: «تمام شد.» سپس جان خود را سپرد. یکی از سربازان پهلوی او را با نیزه شکافت و خون و آب از آن جاری شد که گواه مرگ واقعی او بود.

۵۰. یوسف اهل رامه و نیکودیموس بدن عیسی را با احترام دفن کردند و او را در قبری تازه گذاشتند. این رویداد پایان مأموریت زمینی او نبود، بلکه آغاز تحقق وعده بزرگ خدا بود.

۵۱. بامداد نخستین روز هفته، مریم مجدلیه به سر قبر رفت و دید سنگ از جلوی قبر برداشته شده است. او با اندوه گریه می‌کرد، زیرا گمان می‌برد بدن عیسی را برده‌اند.

۵۲. عیسی بر مریم ظاهر شد، اما او ابتدا او را نشناخت. هنگامی که عیسی نامش را صدا زد، مریم او را شناخت و با شادی او را «استاد» خطاب کرد و نخستین شاهد رستاخیز شد.

۵۳. عیسی پس از رستاخیز بر شاگردان ظاهر شد و فرمود: «سلام بر شما باد.» سپس دست‌ها و پهلوی خود را به آنان نشان داد تا یقین کنند که همان عیسی مصلوب، اکنون زنده است.

۵۴. توما در نخستین دیدار حضور نداشت و گفت تا زخم‌های عیسی را نبیند، ایمان نخواهد آورد. چند روز بعد، عیسی دوباره ظاهر شد و او را دعوت کرد زخم‌هایش را ببیند و ایمان بیاورد. سپس اعلام کرد: «خوشا به حال کسانی که ندیده ایمان می‌آورند».

۵۵. بعدها عیسی در کنار دریای جلیل بار دیگر بر شاگردان ظاهر شد. پس از شبی که هیچ ماهی نگرفته بودند، به فرمان او تورها از ماهی پر شد و شاگردان بار دیگر قدرت و حضور زنده استاد خود را تجربه کردند.

۵۶. عیسی سه بار از پطرس پرسید: «آیا مرا محبت می‌کنی؟» و پس از هر پاسخ، مسئولیت شبانی و مراقبت از قوم خدا را به او سپرد. بدین ترتیب، پطرس که پیش‌تر او را انکار کرده بود، دوباره برای خدمت فراخوانده شد.

۵۷. نویسنده انجیل اعلام می‌کند که هدف نگارش این کتاب آن است که مردم ایمان بیاورند عیسی همان مسیح، پسر خداست و با ایمان به او حیات جاودان داشته باشند. پیام مرکزی انجیل این است که خدا جهان را آن‌قدر محبت کرد که پسر یگانه خود را بخشید تا هر که به او ایمان آورد هلاک نشود، بلکه زندگی جاودان بیابد.

۵۸. رستاخیز عیسی ثابت کرد که او بر گناه و مرگ پیروز شده است و مأموریت نجات را کامل کرده است. از این‌رو، پیام پایانی او به شاگردان ادامه راه ایمان، محبت، شهادت دادن و رساندن این خبر خوش به همه جهان بود.

۵۹. انجیل یوحنا از همان آغاز اعلام می‌کند که عیسی تنها یک پیامبر یا معلم بزرگ نیست، بلکه «کلمه» ازلی خداست؛ او با خدا بود و خود خداست و در شخص او خدا کاملاً خود را به انسان آشکار ساخته است.

۶۰. انسان با ایمان به عیسی، تولدی تازه از خدا می‌یابد. این تولد، جسمانی نیست، بلکه به وسیله روح‌القدس انجام می‌شود و آغاز رابطه‌ای نو با خدا و ورود به زندگی روحانی است.

۶۱. نور و تاریکی از مهم‌ترین تصاویر انجیل هستند. نور نماد حقیقت، حضور خدا و نجات است و تاریکی نماد گناه، جهل و جدایی از خدا. هر کس از عیسی پیروی کند، از تاریکی بیرون آمده و در نور زندگی خواهد کرد.

۶۲. پادشاهی عیسی یک حکومت سیاسی یا نظامی نیست، بلکه پادشاهی حقیقت، عدالت، محبت و نجات است. او نیامد تا قدرت زمینی به دست آورد، بلکه آمد تا انسان را با خدا آشتی دهد.

۶۳. روح‌القدس، روح حقیقت است که پس از رفتن عیسی، ایمانداران را هدایت می‌کند، تعالیم مسیح را به یاد آنان می‌آورد، حقیقت را برایشان آشکار می‌سازد و در مسیر زندگی با خدا استوار نگه می‌دارد.

۶۴. یحیی تعمیددهنده، شاگردان و خود عیسی همگی درباره حقیقت شهادت دادند تا مردم هویت واقعی مسیح را بشناسند. معجزات نیز صرفاً نمایش قدرت نبودند، بلکه نشانه‌هایی بودند تا مردم به عیسی ایمان بیاورند.

۶۵. بخشش زن گرفتار در زنا، شفای بیماران، زنده کردن ایلعازر و دیگر معجزات نشان می‌دهد که هدف اصلی عیسی نجات انسان، دعوت به توبه و آشکار ساختن محبت و قدرت خدا بود.

۶۶. محبت در تعلیم عیسی، احساسی زودگذر نیست، بلکه محبتی عملی، فروتنانه و فداکارانه است. شستن پای شاگردان و جان دادن بر صلیب، کامل‌ترین نمونه این محبت هستند و شاگردان نیز باید همین‌گونه زندگی کنند.

۶۷. شبان نیکو جان خود را برای گوسفندان می‌دهد و گوسفندان صدای او را می‌شناسند. این تصویر نشان می‌دهد که رابطه مسیح با پیروانش، رابطه‌ای شخصی، سرشار از محبت، امنیت و هدایت است.

۶۸. رستاخیز عیسی مرکز ایمان مسیحی است، زیرا ثابت می‌کند که او بر مرگ پیروز شده، نجات را کامل کرده و حیات جاودان را برای همه ایمانداران فراهم ساخته است.

۶۹. عیسی خود را «راه، راستی و حیات» معرفی می‌کند؛ بنابراین تنها از طریق او انسان می‌تواند خدا را بشناسد، حقیقت را بیابد، از اسارت گناه آزاد شود و به زندگی جاودان برسد.

۷۰. شاگردی واقعی تنها با ایمان آغاز نمی‌شود، بلکه با ادامه پیروی، محبت، خدمت، وفاداری، تحمل سختی‌ها و شهادت دادن درباره مسیح کامل می‌شود. شاگردان مأمور شدند این پیام نجات را به همه ملت‌ها برسانند.

۷۱. پیام کلی انجیل یوحنا این است که عیسی مسیح، پسر خدا و نجات‌دهنده جهان است؛ هر کس او را با ایمان بپذیرد، گناهانش آمرزیده می‌شود، فرزند خدا می‌گردد و حیات جاودان را دریافت می‌کند.

۷۲. میان عهد عتیق و عهد جدید حدود چهارصد سال فاصله وجود دارد. در تمام این مدت، خدا وعده نجات را حفظ کرد تا در زمان مقرر، مسیح به جهان بیاید و وعده‌های انبیا را به انجام برساند.

۷۳. فیض، هدیه رایگان خداست؛ رحمتی که انسان هرگز شایسته آن نیست، اما خدا از روی محبت آن را عطا می‌کند. نجات نیز بر پایه همین فیض الهی است، نه شایستگی انسان.

۷۴. خدا در همه صفات خود کامل است؛ محبت، عدالت، قدوسیت، رحمت و حقیقت او در تضاد با یکدیگر نیستند، بلکه همگی به کامل‌ترین شکل در شخصیت او وجود دارند و در زندگی و صلیب عیسی به‌روشنی آشکار شده‌اند.

۷۵. ابراهیم برای آغاز قوم وعده و برکت همه ملت‌ها فراخوانده شد و داوود برای پادشاهی برگزیده گردید؛ اما همه این وعده‌ها در نهایت به عیسی مسیح می‌رسند که پادشاه جاودانی و نجات‌دهنده جهان است.

۷۶. عیسی داماد آسمانی و کلیسا عروس او نامیده می‌شود؛ تصویری که رابطه محبت، وفاداری و عهد جاودان میان مسیح و قوم او را نشان می‌دهد.

۷۷. انسان دارای روح، روان و جسم است و خدا انسان را برای رابطه‌ای زنده با خود آفرید. پس از سقوط آدم و حوا، این رابطه گسسته شد، اما خدا در شخص عیسی راه آشتی و بازگشت به حضور خود را دوباره گشود.

۷۸. نام «عیسی» به معنی «نجات‌دهنده» و «مسیح» به معنی «مسح‌شده» است. او تنها واسطه میان خدا و انسان و پل ارتباطی میان آسمان و زمین است و در او وعده «عمانویل» یعنی «خدا با ماست» تحقق یافت.

۷۹. تولد عیسی از مریم باکره بخشی از نقشه نجات خدا بود تا همان‌گونه که سقوط انسان از مسیر نافرمانی آغاز شد، نجات نیز مطابق اراده خدا از همان نسل انسان به جهان بازگردد. خدا همچون پدری مهربان، انسان گمشده را دوباره به سوی خود فرا می‌خواند.

۸۰. لوقا، پزشک و پژوهشگری دقیق بود؛ مرقس انجیل خود را بر اساس تعلیمات و شهادت پطرس نوشت؛ پولس رسول نیز تعلیم داد که تعمید، نماد مردن با مسیح، دفن شدن با او و برخاستن به زندگی تازه است.

۸۱. نخستین شهید مسیحی، استیفان بود که هنگام سنگسار شدن، روح خود را به عیسی سپرد و برای دشمنانش دعا کرد. همچنین چهار زن، تamar، راحاب، روت و بتشبع، با وجود پیشینه‌های متفاوت، در نسب‌نامه عیسی جای گرفتند و نشان دادند که فیض خدا همه انسان‌ها را دربرمی‌گیرد و نقشه نجات او محدود به یک قوم یا گروه خاص نیست.

۸۲. اشعیاى نبی قرن‌ها پیش از تولد عیسی، آمدن مسیح را پیشگویی کرد. او اعلام نمود که باکره‌ای پسرى خواهد زایید و نام او «عمانویل» خواهد بود، یعنی «خدا با ماست»، و همچنین وعده داد که نوری عظیم بر مردمی که در تاریکی زندگی می‌کنند خواهد تابید.

۸۳. عیسی در شب پیش از مصلوب شدن، به شاگردان وعده داد که پس از رفتن او، پدر روح‌القدس را به نام او خواهد فرستاد. روح‌القدس تعلیم مسیح را به ایمانداران می‌آموزد، سخنان او را به یاد آنان می‌آورد و ایشان را در شناخت حقیقت و زندگی مطابق اراده خدا هدایت می‌کند.

۸۴. ورود عیسی به اورشلیم بر کره‌اللاغ، نماد فروتنی، صلح و خدمت بود؛ در حالی که شاخه‌های نخل در فرهنگ یهود نشانه پیروزی، آزادی و استقبال از پادشاه به شمار می‌رفتند. بدین ترتیب، مردم ناخودآگاه تحقق پیشگویی‌های کتاب مقدس را جشن گرفتند.

۸۵. در کتاب مقدس، گناه تنها انجام دادن کارهای بد نیست، بلکه «به هدف نزدن» و دور شدن از هدفی است که خدا برای زندگی انسان تعیین کرده است؛ بنابراین نجات یعنی بازگشت به همان هدف الهی.

۸۶. عیسی اعلام کرد که برای برقراری ملکوت خدا آمده است و خود را «در» ورود به این ملکوت معرفی نمود. ورود به پادشاهی خدا بر دو پایه استوار است: توبه، یعنی بازگشت از گناه، و ایمان به عیسی مسیح.

۸۷. صلیب تنها ابزار مصلوب شدن نبود، بلکه نمادی از پیام انجیل است. چوب عمودی، رابطه انسان با خدا را نشان می‌دهد و چوب افقی، رابطه انسان با دیگران را؛ بنابراین صلیب، تصویر کامل محبت خدا و آشتی انسان با خدا و با یکدیگر است.

۸۸. انتخاب دوازده شاگرد، یادآور دوازده قبیله اسرائیل بود. این انتخاب نشان می‌داد که عیسی آمده است تا قوم خدا را دوباره گرد آورد و پیام نجات را به همه قوم‌ها برساند.

۸۹. آیه مشهور انجیل یوحنا ۳: ۱۶ که گاهی «انجیل کوچک» نامیده می‌شود، خلاصه پیام کل کتاب مقدس است: خدا جهان را آن‌قدر محبت کرد که پسر یگانه خود را بخشید تا هر کس به او ایمان آورد، هلاک نشود، بلکه حیات جاودان بیابد.

۹۰. کتاب مقدس خدای واحد را در سه شخصیت معرفی می‌کند: پدر، پسر و روح‌القدس. این سه، سه خدا نیستند، بلکه یک خدای یگانه هستند که خود را در سه شخصیت متمایز آشکار کرده است.

۹۱. عیسی هشدار داد که ثروت نباید جای خدا را در قلب انسان بگیرد. او فرمود هیچ‌کس نمی‌تواند هم خدا را خدمت کند و هم «ممون»؛ زیرا اگر ثروت بر ارزش‌ها و تصمیم‌های انسان حکومت کند، به بت و ارباب زندگی او تبدیل خواهد شد.

۹۲. دعای ربانی در اصل دعایی درباره ملکوت خداست. محور آن تقدیس نام خدا، آمدن پادشاهی او، انجام اراده او، وابستگی روزانه به خدا، بخشش، آموزش و رهایی از شرارت است.

۹۳. از میان اعضای خانواده عیسی، یعقوب، برادر او، پس از رستاخیز ایمان آورد و بعدها رهبر کلیسای اورشلیم شد و در راه ایمان به مسیح جان خود را از دست داد.

۹۴. کوتاه‌ترین آیه کتاب مقدس، «عیسی گریست» است. این آیه نشان می‌دهد که عیسی با وجود قدرت الهی خود، در غم و درد انسان‌ها شریک می‌شود و با آنان همدردی می‌کند.

۹۵. واژه «انجیل» به معنای «خبر خوش» یا «مژده» است؛ یعنی خبر نجاتی که خدا به وسیله عیسی مسیح برای همه انسان‌ها فراهم کرده است.

۹۶. بیشتر رسولان عیسی به سبب ایمان خود شهید شدند و تنها یوحنا به مرگ طبیعی از دنیا رفت. این حقیقت نشان می‌دهد که آنان تا پایان عمر، بر حقیقت رستاخیز و پیام انجیل وفادار ماندند.

۹۷. وعده آمدن روح القدس پس از صعود عیسی، یکی از مهم‌ترین وعده‌های عهد جدید است. از آن پس، روح القدس در دل ایمانداران ساکن می‌شود، آنان را هدایت می‌کند و قدرت لازم برای ادامه مأموریت مسیح را به ایشان می‌بخشد.

۹۸. نخستین شهید مسیحی، استیفان بود. او هنگام سنگسار شدن نیز با ایمان دعا کرد: «خداوندا عیسی، روح مرا بپذیر.» زندگی و مرگ او نمونه‌ای از ایمان، بخشش و وفاداری کامل به مسیح است.

۹۹. بزرگ‌ترین معجزه عیسی، رستاخیز او از مردگان است؛ زیرا این معجزه نه تنها پیروزی کامل او بر گناه، مرگ و قدرت شیطان را آشکار ساخت، بلکه ثابت کرد که او همان پسر خدا و نجات‌دهنده موعود است. همه معجزات دیگر، مانند تبدیل آب به شراب، آرام کردن طوفان، سیر کردن پنج هزار نفر، راه رفتن بر آب، شفای بیماران و زنده کردن ایلعازر، نشانه‌هایی بودند که مردم را به ایمان به این حقیقت بزرگ هدایت کنند: عیسی مسیح سرچشمه حیات جاودان است.

۱۰۰. مهم‌ترین مثل عیسی را می‌توان «مثل برزگر» دانست؛ زیرا خود عیسی توضیح داد که درک این مثل، کلید فهم بسیاری از مثل‌های دیگر است. بذر، کلام خداست و چهار نوع زمین، چهار نوع واکنش قلب انسان را نشان می‌دهند: قلب سخت که کلام را نمی‌پذیرد، قلب سطحی که در سختی‌ها از ایمان باز می‌گردد، قلب گرفتار نگرانی‌ها و فریب ثروت که بی‌ثمر می‌شود، و قلب نیکو که کلام را می‌پذیرد، در آن پایدار می‌ماند و ثمر فراوان برای جلال خدا به بار می‌آورد. این مثل نشان می‌دهد که مهم‌ترین عامل در رشد روحانی، وضعیت قلب انسان در برابر کلام خداست.

گرد آوری توسط : بهناز

سیر روایت گونه چهار انجیل از جریان اصلی زندگی، خدمت، مرگ، قیام و صعود عیسی مسیح

۱. بشارت فرشته به مریم

آیات اصلی: انجیل لوقا ۱

۲. بشارت فرشته به یوسف

آیات اصلی: انجیل متی ۱

۳. دیدار مریم و الیزابت

آیات اصلی: انجیل لوقا ۱

۴. تولد یحیی تعمیددهنده

آیات اصلی: انجیل لوقا ۱

۵. تولد عیسی در بیت لحم

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲، انجیل متی ۱

۶. ختنه و نامگذاری عیسی

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲

۷. تقدیم عیسی در معبد

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲

۸. دیدار مجوسیان

آیات اصلی: انجیل متی ۲

۹. فرار به مصر

آیات اصلی: انجیل متی ۲

۱۰. بازگشت به ناصره

آیات اصلی: انجیل متی ۲، انجیل لوقا ۲

۱۱. عیسی دوازده ساله در معبد

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲

۱۲. خدمت یحیی تعمیددهنده

آیات اصلی: انجیل متی ۳، انجیل مرقس ۱، انجیل لوقا ۳، انجیل یوحنا ۱

۱۳. تعمید عیسی

آیات اصلی: انجیل متی ۳، انجیل مرقس ۱، انجیل لوقا ۳، انجیل یوحنا ۱

۱۴. وسوسه عیسی در بیابان

آیات اصلی: انجیل متی ۴، انجیل مرقس ۱، انجیل لوقا ۴

۱۵. دعوت نخستین شاگردان

آیات اصلی: انجیل متی ۴، انجیل مرقس ۱، انجیل لوقا ۵، انجیل یوحنا ۱

۱۶. نخستین معجزه؛ تبدیل آب به شراب

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۲

۱۷. پاک کردن معبد

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۲، انجیل متی ۲۱، انجیل مرقس ۱۱، انجیل لوقا ۱۹

۱۸. موعظه بر فراز کوه

آیات اصلی: انجیل متی فصل‌های ۵ تا ۷

۱۹. شفا دادن بیماران و بیرون راندن ارواح پلید

آیات اصلی: در سراسر چهار انجیل، به‌ویژه انجیل مرقس فصل‌های ۱ تا ۵

۲۰. آرام کردن طوفان

آیات اصلی: انجیل متی ۸، انجیل مرقس ۴، انجیل لوقا ۸

۲۱. راه رفتن عیسی بر روی آب

آیات اصلی: انجیل متی ۱۴، انجیل مرقس ۶، انجیل یوحنا ۶

۲۲. فرستادن دوازده رسول

آیات اصلی: انجیل متی ۱۰، انجیل مرقس ۶، انجیل لوقا ۹

۲۳. مثل‌های مشهور عیسی

آیات اصلی: در چهار انجیل، به‌ویژه انجیل متی ۱۳، انجیل مرقس ۴، انجیل لوقا ۱۰ و ۱۵

۲۴. خوراک دادن به پنج هزار نفر

آیات اصلی: انجیل متی ۱۴، انجیل مرقس ۶، انجیل لوقا ۹، انجیل یوحنا ۶

۲۵. اعتراف ایمان پطرس

آیات اصلی: انجیل متی ۱۶، انجیل مرقس ۸، انجیل لوقا ۹

۲۶. تجلی عیسی بر فراز کوه

آیات اصلی: انجیل متی ۱۷، انجیل مرقس ۹، انجیل لوقا ۹

۲۷. زنده کردن ایلعازر

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۱۱

۲۸. ورود پیروزمندانه به اورشلیم

آیات اصلی: انجیل متی ۲۱، انجیل مرقس ۱۱، انجیل لوقا ۱۹، انجیل یوحنا ۱۲

۲۹. پاکسازی دوباره معبد

آیات اصلی: انجیل متی ۲۱، انجیل مرقس ۱۱، انجیل لوقا ۱۹

۳۰. تعلیمات پایانی در معبد

آیات اصلی: انجیل متی فصل‌های ۲۱ تا ۲۵، انجیل مرقس فصل‌های ۱۱ تا ۱۳، انجیل لوقا فصل‌های ۲۰ و ۲۱

۳۱. شام آخر

آیات اصلی: انجیل متی ۲۶، انجیل مرقس ۱۴، انجیل لوقا ۲۲، انجیل یوحنا فصل‌های ۱۳ تا ۱۷

۳۲. شستن پای شاگردان

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۱۳

۳۳. دعای عیسی در باغ جتسیمانی

آیات اصلی: انجیل متی ۲۶، انجیل مرقس ۱۴، انجیل لوقا ۲۲

۳۴. دستگیری عیسی

آیات اصلی: انجیل متی ۲۶، انجیل مرقس ۱۴، انجیل لوقا ۲۲، انجیل یوحنا ۱۸

۳۵. محاکمه عیسی

آیات اصلی: انجیل متی ۲۶، انجیل مرقس ۱۴، انجیل لوقا ۲۲، انجیل یوحنا ۱۸

۳۶. انکار پطرس

آیات اصلی: انجیل متی ۲۶، انجیل مرقس ۱۴، انجیل لوقا ۲۲، انجیل یوحنا ۱۸

۳۷. مصلوب شدن عیسی

آیات اصلی: انجیل متی ۲۷، انجیل مرقس ۱۵، انجیل لوقا ۲۳، انجیل یوحنا ۱۹

۳۸. دفن عیسی

آیات اصلی: انجیل متی ۲۷، انجیل مرقس ۱۵، انجیل لوقا ۲۳، انجیل یوحنا ۱۹

۳۹. قیام عیسی از مردگان

آیات اصلی: انجیل متی ۲۸، انجیل مرقس ۱۶، انجیل لوقا ۲۴، انجیل یوحنا ۲۰

۴۰. ظهور عیسی بر مریم مجدلیه

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۲۰، انجیل مرقس ۱۶

۴۱. ظهور عیسی بر شاگردان

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲۴، انجیل یوحنا ۲۰

۴۲. ظهور عیسی در راه عمانوس

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲۴

۴۳. ظهور عیسی بر توما

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۲۰

۴۴. صبحانه کنار دریای جلیل و بازگرداندن پطرس

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۲۱

۴۵. مأموریت بزرگ

آیات اصلی: انجیل متی ۲۸، انجیل مرقس ۱۶، انجیل لوقا ۲۴، اعمال رسولان ۱

۴۶. وعده روح القدس

آیات اصلی: انجیل یوحنا ۱۴، ۱۵، ۱۶، لوقا ۲۴، اعمال رسولان ۱

۴۷. صعود عیسی به آسمان

آیات اصلی: انجیل لوقا ۲۴، اعمال رسولان ۱

گرد آوری توسط : بهناز

فهرست مَثَل‌ها و داستان‌های روایت شده توسط عیسی مسیح در چهار انجیل			
ردیف	نام مَثَل / داستان	کامل‌ترین روایت	روایت‌های موازی
1	دو خانه‌ساز؛ خانه بر صخره و شن	متی ۷: ۲۴-۲۷	لوقا ۶: ۴۶-۴۹
2	وصلهٔ نو بر لباس کهنه	لوقا ۵: ۳۶	متی ۹: ۱۶؛ مرقس ۲: ۲۱
3	شراب نو در مشک‌های کهنه	لوقا ۵: ۳۷-۳۹	متی ۹: ۱۷؛ مرقس ۲: ۲۲
4	چراغ زیر پیمانه	لوقا ۸: ۱۶-۱۸	متی ۵: ۱۴-۱۶؛ مرقس ۴: ۲۱-۲۵
5	بررگر و چهار نوع زمین	متی ۱۳: ۳-۲۳	مرقس ۴: ۳-۲۰؛ لوقا ۸: ۴-۱۵
6	گندم و علف هرز	متی ۱۳: ۲۴-۳۰، ۳۶-۴۳	—
7	دانهٔ خردل	متی ۱۳: ۳۱-۳۲	مرقس ۴: ۳۰-۳۲؛ لوقا ۱۳: ۱۸-۱۹
8	خمیرمایه	متی ۱۳: ۳۳	لوقا ۱۳: ۲۰-۲۱
9	گنج پنهان	متی ۱۳: ۴۴	—
10	مروارید گران‌بها	متی ۱۳: ۴۵-۴۶	—
11	تور ماهیگیری	متی ۱۳: ۴۷-۵۰	—
12	صاحب‌خانه و گنج‌های نو و کهنه	متی ۱۳: ۵۱-۵۲	—
13	دانه‌ای که خودبه‌خود رشد می‌کند	مرقس ۴: ۲۶-۲۹	—
14	طلبکار و دو بدهکار	لوقا ۷: ۴۱-۴۳	—
15	سامری نیکو	لوقا ۱۰: ۲۵-۳۷	—
16	دوست نیمه‌شب	لوقا ۱۱: ۵-۸	—
17	مرد قوی و خانه‌اش	لوقا ۱۱: ۲۱-۲۲	متی ۱۲: ۲۹؛ مرقس ۳: ۲۷
18	روح ناپاک که بازمی‌گردد	متی ۱۲: ۴۳-۴۵	لوقا ۱۱: ۲۴-۲۶
19	ثروتمند نادان	لوقا ۱۲: ۱۶-۲۱	—
20	غلامان بیدار و آماده	لوقا ۱۲: ۳۵-۴۰	مرقس ۱۳: ۳۳-۳۷
21	غلام امین و غلام بدکار	متی ۲۴: ۴۵-۵۱	لوقا ۱۲: ۴۲-۴۸
22	انجیر بی‌ثمر	لوقا ۱۳: ۶-۹	—
23	مهمانان جایگاه‌جو	لوقا ۷: ۱۱-۱۱	—
24	مهمانی بزرگ	لوقا ۱۴: ۱۵-۲۴	متی ۲۲: ۱-۱۴
25	هزینهٔ شاگردی؛ برج‌ساز و پادشاه جنگجو	لوقا ۱۴: ۲۸-۳۳	—
26	گوسفند گمشده	لوقا ۱۵: ۳-۷	متی ۱۸: ۱۲-۱۴
27	سکهٔ گمشده	لوقا ۱۵: ۸-۱۰	—
28	پسر گمشده / پسر ولخرج	لوقا ۱۵: ۱۱-۳۲	—
29	مبشر نادرست	لوقا ۱۶: ۱-۱۳	—
30	ثروتمند و ایلعازر	لوقا ۱۹: ۱۱-۳۱	—
31	غلام بی‌استحقاق	لوقا ۱۷: ۷-۱۰	—
32	داور ناعادل و بیوه‌زن	لوقا ۱۸: ۱-۸	—
33	فریسی و خراجگیر	لوقا ۱۸: ۹-۱۴	—

فهرست مَثَل‌ها و داستان‌های روایت شده توسط عیسی مسیح در چهار انجیل			
ردیف	نام مَثَل / داستان	کامل‌ترین روایت	روایت‌های موازی
34	کارگران تاکستان	متی ۲۰: ۱-۱۶	—
35	ده قنطار / مینا	لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷	متی ۲۵: ۱۴-۳۰
36	دو پسر	متی ۲۸: ۲۱-۳۲	—
37	باغبانان شرور	متی ۲۱: ۳۳-۴۶	مرقس ۱۲: ۱-۱۲؛ لوقا ۹: ۱۹
38	جشن عروسی پسر پادشاه	متی ۲۲: ۱-۱۴	لوقا ۱۴: ۱۵-۲۴
39	درخت انجیر و نشانه‌های زمان	متی ۲۴: ۳۲-۳۵	مرقس ۱۳: ۲۸-۳۱؛ لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳
40	ده باکره	متی ۲۵: ۱-۱۳	—
41	گوسفندان و بزها	متی ۲۵: ۳۱-۴۶	—
42	شبان نیکو	یوحنا ۱۰: ۱-۱۸	—
43	در و گوسفندان	یوحنا ۱۰: ۱-۱۰	—
44	تاک حقیقی و شاخه‌ها	یوحنا ۱۵: ۱-۸	—
45	دانه گندم که می‌میرد و ثمر می‌آورد	یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۶	—
46	زن در حال زایمان و شادی پس از اندوه	یوحنا ۱۶: ۲۱-۲۲	—
47	کودکان در بازار	متی ۱۱: ۱۶-۱۹	لوقا ۷: ۳۱-۳۵
48	کور عصاکش کور	لوقا ۶: ۳۹-۴۰	متی ۱۵: ۱۴
49	درخت و میوه‌اش	متی ۷: ۱۶-۲۰	لوقا ۶: ۴۳-۴۵
50	نمک بی‌خاصیت	لوقا ۱۴: ۳۴-۳۵	متی ۵: ۱۳؛ مرقس ۹: ۵۰
51	شاگرد مانند استاد	لوقا ۶: ۴۰	متی ۱۰: ۲۴-۲۵
52	چشم، چراغ بدن	متی ۶: ۲۲-۲۳	لوقا ۱۱: ۳۴-۳۶
53	دو ارباب؛ خدا و مال	متی ۶: ۲۴	لوقا ۱۶: ۱۳
54	مروارید پیش خوکان	متی ۷: ۶	—
55	کودکان و نان فرزندان	مرقس ۷: ۲۴-۳۰	متی ۱۵: ۲۱-۲۸
56	شتر و سوراخ سوزن	متی ۱۹: ۲۳-۲۶	مرقس ۱۰: ۲۳-۲۷؛ لوقا ۱۸: ۲۴-۲۷
57	نماد عروسی و داماد	متی ۹: ۱۴-۱۵	مرقس ۲: ۱۸-۲۰؛ لوقا ۳۳-۳۵
58	شاهراه باریک و در تنگ	متی ۷: ۱۳-۱۴	لوقا ۱۳: ۲۳-۳۰
59	گرگ‌ها در لباس گوسفند	متی ۷: ۱۵	—
60	خم شدن زیر بار کاهنان و فریسیان	متی ۲۳: ۱-۱۲	لوقا ۱۱: ۴۶
61	پشه را صاف کردن و شتر را بلعیدن	متی ۲۳: ۲۳-۲۴	—
62	کاسه و بشقاب پاک از بیرون	متی ۲۳: ۲۵-۲۶	لوقا ۱۱: ۳۹-۴۱
63	قبرهای سفیدشده	متی ۲۳: ۲۷-۲۸	لوقا ۱۱: ۴۴
64	مرغ و جوجه‌هایش؛ اورشلیم	متی ۲۳: ۳۷-۳۹	لوقا ۱۳: ۳۴-۳۵

فهرست معجزات و شفاهای روایت شده در چهار انجیل			
ردیف	نام معجزه / شفا	کامل‌ترین روایت	روایت‌های موازی
1	تبدیل آب به شراب در قنای جلیل	یوحنا ۲: ۱-۱۱	—
2	نشانه‌های بسیار در اورشلیم	یوحنا ۲: ۲۳-۲۵	—
3	شفای پسر صاحب‌منصب پادشاه	یوحنا ۴: ۴۶-۵۴	—
4	صید معجزه‌آسای ماهی، بار اول	لوقا ۵: ۱-۱۱	—
5	اخراج روح پلید در کنیسه کفرناحوم	مرقس ۱: ۲۱-۲۸	لوقا ۴: ۳۱-۳۷
6	شفای مادرزن پطرس	مرقس ۱: ۲۹-۳۱	متی ۸: ۱۴-۱۵؛ لوقا ۴: ۳۸-۳۹
7	شفای بسیاری از بیماران هنگام غروب	مرقس ۱: ۳۲-۳۴	متی ۸: ۱۶-۱۷؛ لوقا ۴: ۴۰-۴۱
8	پاک شدن مرد جذامی	مرقس ۱: ۴۰-۴۵	متی ۸: ۱-۴؛ لوقا ۵: ۱۲-۱۶
9	شفای غلام افسر رومی	لوقا ۷: ۱-۱۰	متی ۸: ۵-۱۳
10	شفای مرد مفلوج	مرقس ۲: ۱-۱۲	متی ۹: ۱-۸؛ لوقا ۵: ۱۷-۲۶
11	شفای مرد دست‌خشک	مرقس ۳: ۱-۶	متی ۹: ۱۲-۱۴؛ لوقا ۶: ۶-۱۱
12	شفای گروهی کنار دریا	مرقس ۳: ۷-۱۲	متی ۱۲: ۱۵-۲۱؛ لوقا ۶: ۱۷-۱۹
13	زنده کردن پسر بیوه‌زن نائین	لوقا ۷: ۱۱-۱۷	—
14	آرام کردن طوفان در دریا	مرقس ۴: ۳۵-۴۱	متی ۸: ۲۳-۲۷؛ لوقا ۸: ۲۲-۲۵
15	اخراج ارواح پلید از مرد دیوانه چراسیان	مرقس ۵: ۱-۲۰	متی ۸: ۲۸-۳۴؛ لوقا ۸: ۲۶-۳۹
16	شفای زن مبتلا به خونریزی	مرقس ۵: ۲۵-۳۴	متی ۹: ۲۰-۲۲؛ لوقا ۸: ۴۳-۴۸
17	زنده کردن دختر یایروس	مرقس ۵: ۲۱-۲۴، ۳۵-۴۳	متی ۹: ۱۸-۱۹، ۲۳-۲۶؛ لوقا ۸: ۴۰-۴۲، ۴۹-۵۶
18	شفای دو نابینا	متی ۹: ۲۷-۳۱	—
19	شفای مرد لال دیوزده	متی ۹: ۳۲-۳۴	—
20	خوراک دادن به پنج‌هزار نفر	یوحنا ۶: ۱-۱۵	متی ۱۴: ۱۳-۲۱؛ مرقس ۶: ۳۰-۴۴؛ لوقا ۹: ۱۰-۱۷
21	راه رفتن عیسی بر آب	متی ۱۴: ۲۲-۳۳	مرقس ۶: ۴۵-۵۲؛ یوحنا ۶: ۱۶-۲۱
22	شفای بیماران در جنیسارت	مرقس ۶: ۵۳-۵۶	متی ۱۴: ۳۴-۳۶
23	شفای دختر زن کنعانی / فینیقی	مرقس ۷: ۲۴-۳۰	متی ۱۵: ۲۱-۲۸
24	شفای مرد کر و لکنت‌دار	مرقس ۷: ۳۱-۳۷	—
25	خوراک دادن به چهارهزار نفر	مرقس ۸: ۱-۱۰	متی ۱۵: ۳۲-۳۹
26	شفای مرد نابینا در بیت صیدا	مرقس ۸: ۲۲-۲۶	—
27	شفای پسر دیوزده	مرقس ۹: ۱۴-۲۹	متی ۱۷: ۱۴-۲۱؛ لوقا ۹: ۳۷-۴۳
28	سکه در دهان ماهی	متی ۱۷: ۲۴-۲۷	—
29	شفای مرد نابینای مادرزاد	یوحنا ۹: ۱-۴۱	—
30	شفای زن خمیده	لوقا ۱۳: ۱۰-۱۷	—

فهرست معجزات و شفاهای روایت شده در چهار انجیل			
ردیف	نام معجزه / شفا	کامل‌ترین روایت	روایت‌های موازی
31	شفای مرد مبتلا به آب‌آوردگی بدن	لوقا ۱۴: ۱-۶	—
32	زنده کردن ایلعازر	یوحنا ۱۱: ۴۴-۴۶	—
33	شفای ده جذامی	لوقا ۱۷: ۱۱-۱۹	—
34	شفای نابینای نزدیک آریحا؛ بارتیمائوس	مرقس ۱۰: ۴۶-۵۲	متی ۲۰: ۲۹-۳۴؛ لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳
35	خشک شدن درخت انجیر	مرقس ۱۱: ۱۲-۱۴، ۲۰-۲۵	متی ۲۱: ۱۸-۲۲
36	شفای گوش خادم کاهن اعظم	لوقا ۲۲: ۴۹-۵۱	متی ۲۶: ۵۱-۵۴؛ مرقس ۱۴: ۴۷؛ یوحنا ۱۸: ۱۰-۱۱
37	تاریکی بر زمین هنگام صلیب	متی ۲۷: ۴۵	مرقس ۱۵: ۳۳؛ لوقا ۲۳: ۴۴-۴۵
38	پاره شدن پرده‌ی معبد	متی ۲۷: ۵۱	مرقس ۱۵: ۳۸؛ لوقا ۲۳: ۴۵
39	زلزله و باز شدن قبرها	متی ۲۷: ۵۱-۵۳	—
40	رستاخیز عیسی مسیح	یوحنا ۲۰: ۱-۱۸	متی ۲۸: ۱-۱۰؛ مرقس ۱۶: ۱-۸؛ لوقا ۲۴: ۱-۱۲
41	صید معجزه‌آسای ماهی پس از رستاخیز	یوحنا ۲۱: ۱-۱۴	—

گردآوری توسط : بهناز